Models de vellesa

L'Ajuntament de Castelló d'Empúries retrata els avis i les àvies del poble per fer un llibre d'homenatge a la gent gran. Han passat per les sessions fotogràfiques un centenar de veïns

Hi havia els tímids, els que advertien que no eren gaire fotogènics i els que semblaven models professionals i fins i tot apuntaven al fotògraf quin era el seu millor perfil. Ahir una seixantena d'avis i àvies de Castelló d'Empúries van assistir a la sala municipal a la segona de les sessions de fotos que ha organitzat l'Ajuntament per fer un llibre d'homenatge a la vellesa. Es va preparar un espai per fer els retrats: amb uns focus, un fons negre i alguns elements decoratius n'hi va haver prou. Algú fins i tot es va portar l'*atrezzo* de casa, com ara una veïna que va dur un cistell de verdures ja que sempre s'havia dedicat a la pagesia. D'altres, triaven: «Jo vull la ràdio que sembla de l'Elena Francis», deia una dona.

La Dolors i en Quimet van dur un treball de ganxet i una col·lecció de programes de pel·lícules. «He portat el ganxet perquè ara que estic jubilada en faig molt. Abans feia de dona de fer feines. El meu home era paleta i després va ser conserge de l'ajuntament. Ha portat aquesta col·lecció perquè durant molts anys va fer anar la màquina de cinema al Centro», explicava la Dolors. I és que el llibre també inclourà un resum de la vida dels participants.

En Juan i la Dolores van recordar que havien treballat a l'asil, ella cuidant avis i ell, a l'hort. «Ara sóc jo que sóc gran», va dir fent broma. La Ignàsia, que regentava un celler, hi afegia: «Jo el que he fet tota la vida és treballar com una burra.» També hi van passar en Joan, el nou jutge de pau, i la seva dona, la Pilar.

L'Ajuntament ha enviat cartes a un miler de veïns de més de 65 anys per avisar-los de les sessions de fotos. És el cas de la Mercè, que conta que tota la vida ha treballat a pagès. També en Lluís Gasull, que encara s'hi dedica, i la Rosa i en Quimet, que tenien una granja. «El meu home encara va a passejar amb bicicleta a l'hort, ara», deia la Rosa. Durant aquest càsting particular es van viure moments curiosos i fins i tot hi va haver discussions per veure a qui li tocava primer: «No tinc cuinera, jo; tinc pressa per anar a fer el dinar», va exclamar algú. En total han passat per les dues sessions que s'han fet un centenar de persones. Els veïns estaven il·lusionats per la idea de participar en aquest projecte. Avui i demà també hi ha sessions.

La Dolors i en Quimet, posant per sortir al llibre d'imatges. A dalt a la dreta, el fotògraf Manel Puig, durant la sessió, i a baix, la Pilar i en Joan, amb l'*atrezzo*, els focus i el fons que es van preparar per a l'ocasió. / M.V.